

[Iver Poulsen.]

foss står i en afdeling af Arbejdsmændenes Forbund, som har en lokal jord- og betonarbejder til formand. Han indkaldte til generalforsamling, men meddelte samtidig arbejdsmændene på Danfoss, at de ikke skulle komme til generalforsamlingen, for han havde ikke forstand på disse industrielle arbejdsmænds forhold og var ikke i stand til at redegøre for dem. I stedet blev der på en opslagstavle på Danfoss opslået en kommentar fra arbejdsmændenes afdeling til mæglingsforslaget. Kommentaren hævdes at have indeholdt urigtigheder, så Danfossarbejdsmændene har stemt på et forkert grundlag“.

Det er et forhold, som jeg går ud fra at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen har undersøgt, og jeg er selvfølgelig meget interesseret i at vide, om det, jeg her har anført, ikke er i overensstemmelse med sandheden.

I den inddeling af den danske befolkning, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen foretog, og hvor han nævnedes hustruer til både den ene og den anden gruppe, savnede jeg en meget værdifuld gruppe, nemlig landbruget, og jeg savnede også de liberale erhverv.

Axel Kristensen: Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen må helt have misforstået mig, for jeg har ikke skiftet mening om det forslag, vi havde til behandling i fjor om forbud mod visse strejker og lock-out'er — aldeles ikke. Tværtimod har jeg fastholdt og givet udtryk for her, at ideen i det var, at små grupper ikke kan benytte deres strejkeret til at øve vold mod store grupper. 4-5 fyrbødere på et elektricitetsværk har ikke ret til at berøve en hel landsdel elektricitet — så tiltager de sig en ret, som ikke tilkommer dem — hvorimod det er helt i sin orden, at folk nægter at arbejde på deres fabrik, hvorved de selv og deres arbejdsgiver rammes. Så enkelt kan det ikke være i det praktiske liv, men man kan tilstræbe det. Det var det, der gik igennem vort forslag, at i samme øjeblik et lille antal mennesker øver vold mod mange, bliver der reageret mod det, og hvis ikke man får den indstilling i de organisationer, der har at gøre med disse ting,

bliver det umuligt at redde de frie forhandlinger mellem arbejdere og arbejdsgivere, som jeg tillægger uhyre stor værdi, mindst lige så stor værdi som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen.

I Folketingstidende fra den 7. april 1960, på sp. 4863, fortæller det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, at vi godt kunne trække det forslag tilbage, vi havde fremsat, for han skulle nok sørge for, at der ikke skete noget af den slags, f. eks. at der ikke blev erklæret konflikt inden for de industrielle reparationsværksteder — de blev netop nævnt. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen søger nu at klare sig ved at sige, at det er de fæle arbejdsgivere — det er altid arbejdsgiverne, der er fæle — der er skyld i, at dette alligevel er sket. Arbejdsgiverforeningen er ikke begyndt med den slags ting; det er det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, der er begyndt med det og dermed har gjort disse partielle konflikter til generelle og bogstavelig talt tvunget Dansk Arbejdsgiverforening til at følge i dette dårlige fodspor.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, som jeg ellers ikke plejer at spille min tid på, at det, at de kompetente forsamlinger kan forøge stemmetallene med det, der mangler i de 75 pct., er fastslået ved lov under socialdemokratisk ledede regeringer med alle arbejderrepræsentanternes stemmer. Det er en realitet, og således må man regne. Efter disse regler er der et stort flertal, hvis man lægger alle stemmerne sammen. Filosoferen over, hvordan det ville have været, hvis reglerne havde været anderledes, er der ingen grund til. De, der er blevet hjemme, måtte gå ud fra, at hvor lederne havde anbefalet forliget — og det var sket i de fleste tilfælde — ville der blevet suppleret op med ja-stemmer. Man må gå ud fra, at hovedparten af dem, der blev hjemme, virkelig har ment ja.

Når det ærede medlem taler om, at man med begejstring vedtog i Dansk Arbejdsgiverforening, kan jeg sige, at jeg var til stede — det var det ærede medlem hr. Aksel Larsen ikke — og jeg kan forsikre for, at det ikke var med begejstring, man gjorde det.

Udenrigsministeren (J. O. Krag): I anledning af visse rygter, som blev omtalt